

Daniels bok – nummer etthundraåttionio

Den profetiska väven i slaget vid Panium: ett förspel till söndagslagen

Jeff Pippenger

2024-04-19

Slaget vid Panium var i grunden andlig krigföring. Strax före söndagslagen skall den åttonde presidenten, som är den sjätte sedan Ronald Reagan vid ändens tid år 1989, som också är den siste republikanske presidenten, och som är den rikaste presidenten, och som också sätter hela globalismens område i rörelse, leda den avfallna protestantismen i att besegra Pans grekiska religion, vilken är globalismens ”woke-ism”. I verserna elva och tolv avslutas den historia som börjar med kriget i Ukraina år 2014 vid söndagslagen i vers sexton. Vers femton är slaget vid Panium, och slaget vid Panium leder till slaget vid Actium, vilket är det tredje världskriget.

Vid tiden för ”den stora jordbävningen”, som är söndagslagen i vers sexton, angriper islam från det tredje ve Förenta staterna, vilket väcker nationernas vrede och medför nationellt sammanbrott. Det är slaget vid Panium som föregår denna attack. Vid söndagslagen upprättas den trefaldiga föreningen av draken, vilddjuret och den falske profeten.

”Genom den förordning som upprätthåller påvedörets institution i strid med Guds lag kommer vår nation helt att skilja sig från rättfärdigheten. När protestantismen ska sträcka ut sin hand över klyftan för att fatta den romerska maktens hand, när den ska räcka över avgrunden för att förena händer med spiritualismen, när vårt land, under inflytandet av denna trefaldiga förening, ska förkasta varje princip i sin konstitution som en protestantisk och republikansk regering och ska vidta åtgärder för spridandet av påvliga falskheter och villfarelser, då kan vi veta att tiden har kommit för Satans underbara verksamhet och att slutet är nära.” Testimonies, band 5, 451.

Vid den tidpunkten är påvedörets dödliga sår helt läkt, och hon härskar oinskränkt till dess att hon slutligen går mot sitt slut utan att någon hjälper henne. Det är när Rom övervinner det tredje hindret som hon härskar, såsom det framställs om det hedniska Rom i Daniel kapitel åtta, vers nio, och i kapitel elva, verserna sexton till nitton. När det påvliga Rom undanröjde de tre hornen, härskade hon oinskränkt i ettusen tvåhundra sextio år, liksom det hedniska Rom härskade oinskränkt i trehundra sextio år sedan det hade besegrat Egypten, det tredje hindret, i slaget vid Actium år 31 f.Kr.

I grammatiken fogas suffixet ”ium” till slutet av ett ord för att bilda ett substantiv som betecknar en plats, ett tillstånd eller en samling av någonting. Det används ofta vid bildandet av tekniska och vetenskapliga termer, särskilt inom kemi och biologi. Till exempel: ”stadium” avser en plats för idrottstävlingar eller andra evenemang, ”akvarium” avser en plats där vattenlevande organismer eller växter hålls för visning, och ”gymnasium” avser en plats för fysisk träning eller övning. Inom vetenskaplig terminologi används ”ium” ofta för att beteckna ett kemiskt grundämne eller en kemisk förening, särskilt när grundämnet eller föreningen har isolerats eller upptäckts. Till exempel: ”natrium” avser ett kemiskt grundämne med symbolen Na, ”kalcium” avser ett kemiskt grundämne med symbolen Ca.

Början på det hedniska Roms högsta herravälde fullbordades i slaget vid Actium, och slaget vid Panium öppnade dörren till det krig som representeras av Actium, ty ”rad på rad” representerar Actium söndagslagen när påvedömet återigen härskar över världen med högsta makt.

Actium var ett sjöslag, och Panium var ett markslag; således representerar sambandet mellan de två slagen en strid som är världsomfattande och innesluter både land och hav. Actium, det mest berömda sjöslaget i den antika historien, representerar också ett världsomfattande krig, ty ”vattnen som du såg, där skökan sitter, är folk och skaror och folkslag och tungomål”. Panium representerar ett andligt krig som förenas med ett politiskt krig vid den snart kommande söndagslagen.

Ordet ”pan” som substantiv har flera betydelser beroende på sammanhanget, men i den grekiska mytologin är Pan herdefolkets, hjordarnas, den lantliga musikens och vildmarkens gud. Han framställs ofta som en gestalt som är till hälften människa och till hälften get, känd för sin kärlek till musik och natur.

”Som den krönande handlingen i det stora dramat av bedrägeri kommer Satan själv att utge sig för att vara Kristus. Församlingen har länge bekänt att hon ser fram emot Frälsarens ankomst som fullbordning av sina förhoppningar. Nu kommer den store bedragaren att få det att se ut som om Kristus har kommit. På olika platser på jorden kommer Satan att uppenbara sig bland människorna som en majestätisk gestalt av bländande ljusglans, lik den beskrivning av Guds Son som Johannes ger i Uppenbarelseboken. Uppenbarelseboken 1:13–15.” Den stora striden, s. 624.

Pan är herdeguden och kommer att utge sig för att vara den sanne Herden. Satans utgivande av sig själv för Kristus börjar vid söndagslagen, ty vid ”påbudet” ”kan vi” då ”veta att tiden har kommit för Satans underbara verksamhet och att slutet är nära”.

Ordet ”pan” kan också syfta på ett grunt matlagningskärl med bred kant, som används för stekning, bakning eller tillagning av mat. Det slutliga kriget är centrerat kring det andliga Jerusalem, det heliga berg som upphöjs såsom ett baner, och det berg till vilket Guds andra hjord, som ännu befinner sig i Babylon, flyr. Vid den tiden skall alla nationer komma mot det andliga Jerusalem, vilket betecknas som en ”skål” (pan).

Detta är HERRENS ords utsaga om Israel, säger HERREN, han som utspänner himlarna och grundlägger jorden och danar människans ande i hennes inre. Se, jag skall göra Jerusalem till en berusningskalk för alla folk runt omkring, när belägringen kommer både över Juda och över Jerusalem. Och det skall ske på den dagen att jag skall göra Jerusalem till en tung sten för alla folk; alla som lyfter den skall sarga sig svårt, fastän jordens alla folk församlas mot det. Sakarja 12:1–3.

Jerusalem är också kitteln, ty det är kärlet där dramat utspelas. En ”kittel” är ett kokkärl.

Då sade han till mig: Människobarn, dessa är de män som tänker ut ondska och ger onda råd i denna stad, de som säger: Tiden är inte nära; låt oss bygga hus. Denna stad är grytan, och vi är köttet. Profetera därför mot dem, profetera, du människobarn. Och Herrens Ande föll över mig och sade till mig: Tala! Så säger Herren: Så har ni talat, ni av Israels hus, och jag vet vad som

stiger upp i era tankar, var och en av dem. Ni har förökat era slagna i denna stad och fyllt dess gator med slagna. Därför säger Herren Gud så: Era slagna, dem som ni har lagt mitt i den, de är köttet, och denna stad är grytan; men er skall jag föra ut ur dess mitt. Ni har fruktat svärdet, och jag skall låta svärdet komma över er, säger Herren Gud. Jag skall föra er ut ur dess mitt och ge er i främlingars hand, och jag skall verkställa domar över er. För svärd skall ni falla; vid Israels gräns skall jag döma er, och ni skall inse att jag är Herren. Denna stad skall inte vara er gryta, och ni skall inte vara köttet mitt i den, utan vid Israels gräns skall jag döma er. Och ni skall inse att jag är Herren; ty ni har inte vandrat efter mina stadgar och inte verkställt mina domar, utan handlat efter sederna hos de hednafolk som bor runt omkring er. Hesekiel 11:2–12.

På engelska betyder ”pan” som prefix ”universell”, ”all” eller ”över”. Till exempel avser ”panorama” en vidsträckt eller heltäckande vy över ett område, ”pantheism” avser tron att universum är gudomligt, och ”Pan-American” avser något som omfattar alla länder i Amerika. Således betecknar ”pan” ett världsomfattande krig.

”Satan avleder sinnena med oväsentliga frågor, för att de inte med klar och tydlig blick skall se ting av väldig betydelse. Fienden planerar att snärja världen.

”Den så kallade kristna världen skall vara skådeplatsen för stora och avgörande händelser. Män i myndighetsställning kommer att stifta lagar som behärskar samvetet, efter påvedörets förebild. Babylon skall få alla folk att dricka av vinet från hennes otukts vredesvin. Varje nation kommer att bli indragen.” Selected Messages, bok 3, s. 392.

Ordet ”akt” som substantiv betyder ”ett formellt skriftligt beslut eller en stadga som antagits av en lagstiftande församling.”

”När vår nation i sådan grad avsvär sig sitt styrelseskicks principer att den stiftar en söndagslag, kommer protestantismen genom denna handling att räcka handen åt påvedömet.” Testimonies, volym 5, 712.

Den så kallade kristna världen är en skådeplats för stora handlingar, eller akter, och varje nation (pan) kommer att vara inbegripen. Ordet ”akt” kan också syfta på en avdelning eller del av ett skådespel, en film eller annan föreställning, vanligen kännetecknad av en särskild uppsättning händelser eller handlingar. Ordet ”agera” som verb betyder att utföra en bestämd handling eller att uppträda på ett visst sätt. Det kan också syfta på att låtsas eller spela en roll, såsom när man agerar i en pjäs eller film.

”Världen är en teater. Skådespelarna, dess invånare, förbereder sig att spela sin roll i det sista stora dramat. Gud har förlorats ur sikte. Hos mänsklighetens stora massor finns ingen enhet, utom när människor sammansluter sig för att genomföra sina själviska syften. Gud ser på. Hans avsikter beträffande sina upproriska undersåtar skall fullbordas. Världen har inte givits i människors händer, även om Gud tillåter att förvirringens och oordningens makter råder för en tid. En makt nerifrån verkar för att åstadkomma de sista stora scenerna i dramat, — Satan som kommer som Kristus och verkar med all orättfärdighetens bedräglighet bland dem som binder sig samman i hemliga sällskap. De som ger efter för böjelsen att sammansluta sig utför fiendens planer. Orsaken kommer att följas av verkan.

”Överträdelsen har nästan nått sin gräns. Förvirring fyller världen, och en stor förskräckelse skall snart komma över människorna. Slutet är mycket nära. Vi som känner sanningen bör förbereda oss för det som snart skall bryta in över världen som en överväldigande överraskning.” Review and Herald, 10 september 1903.

Panium och Actium representerar det tredje världskriget. I det kriget kommer det att förekomma övernaturliga manifestationer, sådana som representeras av den grekiske getguden Pan. Kriget kommer att vara förbundet med verkställandet av söndagslagen som en ”akt”. Och kriget identifieras som ”de sista scenerna i det stora dramat”, ty det är inte endast den rättsliga handlingen att genomdriva söndagslagstiftning, det är också höjdpunkten i evangeliets drama under de avslutande timmarna av människans nådatid. Före slaget där Panium och Actium profetiskt förenas, i vers sexton i Daniel kapitel elva, kommer Guds sista-dagars-armé redan att ha blivit upprest, och dess baner, vilket är ett fälttecken, kommer då att höjas. Den primära betydelsen av ”fälttecken” är en armés baner.

Act och Pan är Actium och Panium, och den underbare språkforskaren styrde geografin, namnen och historien för båda slagen, ty detta är historien omedelbart före den snart kommande söndagslagen. Slaget vid Panium ägde rum år 200 f.Kr., och vers sexton identifierar Rom som Jerusalems erövrare år 63 f.Kr.

Mellan den sista tidens historia, som representeras av perioden från 200 f.Kr. till 63 f.Kr., kommer bildandet av vilddjurets bild i Förenta staterna att fullbordas, såsom det representeras av historien från 161 f.Kr. till 158 f.Kr. Före den period då de sista rörelserna för att upprätta en bild åt vilddjuret i Förenta staterna äger rum, kommer det att ske en händelse som representeras av upproret i Modein år 167 f.Kr. Upproret förebildas av resningen mot Greklands påtvingade religion, och upproret kommer att leda till ett vägmärke representerat av templets återinvigning år 164 f.Kr.

164 f.Kr. hågkoms inom judendomen på grund av undret att helig olja, tillräcklig för en dag, varade i åtta dagar. Sålunda identifierar 164 f.Kr., som föregår 161 f.Kr., ett sataniskt underverk som fullbordades för Guds avfälliga folk. Undret framställs som att en dag frambringar åtta dagar, och den första dagens olja var det som försörjde hela de åtta dagarna. Undret fördes över den ena delen som var av de sju, och detta vägmärke är satt inom just den historia där gåtan om den åttonde som är av de sju fullbordas över både det avfälliga republikanska hornet och det avfälliga protestantiska hornet.

Manifestationen av sataniska underverk före den snart kommande söndagslagen är förknippad med den grekiske guden Pan. När slaget vid Panium utkämpas och vinnas av Trump och den avfälliga protestantismen, kommer ”Pandoras ask” att ha öppnats, och det kommer inte att finnas något sätt att lösa de problem som då släpps lösa över mänskligheten, ty ”en stor skräck kommer snart över människorna. Slutet är mycket nära. Vi som känner sanningen bör förbereda oss för det som snart skall bryta in över världen som en överväldigande överraskning.”

De hundrafyrtiofyra tusen är de som har blivit beseglade genom Guds Ords helgande kraft, vilken tillhandahölls genom avförseglingen av Jesu Kristi uppenbarelse. Denna uppenbarelse innefattar

flera särskilda sanningslinjer, och den ger helgat undervisning om vem Jesus är. Som Guds Ord är Han den underbare språkmästaren som har behärskat allt mänskligt språk, eftersom det var genom Hans makt som de olika språken uppstod när Han lät förvirring regna ned över Babels torn. Han är den underbare talräknaren som har dolt hemligheter i de tal som framställs i Hans Ord och i hela Hans skapelse. Han är historiens härskare, ty historien är "Hans"-historia. Han skapade jorden, och Han styrde planeten jordens geografiska gestalt efter floden, och därmed också de olika profetiska geografier som utgör de "sanningar" som återfinns i Hans Ord. De hundrafyrtiofyra tusen representerar bland annat dem som ger uttryck åt tron att Han skapade allting.

I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. Denne var i begynnelsen hos Gud. Allt blev till genom honom, och utan honom blev inte något till av det som är till.
Johannes 1:1–3.

Berättelsen om Pandoras ask är en myt från den antika grekiska mytologin. Den återges främst i "Verk och dagar" av den grekiske poeten Hesiodos samt i olika andra klassiska källor. Den är uppenbarligen en parafras på Evas erfarenhet i Edens lustgård. Namnet "Pandora" kommer från den antika grekiska mytologin. Det härleds från de grekiska orden "pan", som betyder "alla", och "dora", som betyder "gåvor". Pandora betyder "den allbegåvade". Eva är en symbol för kyrkan, och alla gåvor finns inom Guds kyrka.

I den grekiska mytologin var Pandora den första dödliga kvinnan som skapades av gudarna. Enligt myten formades hon av Hefaistos på befallning av Zeus, gudarnas konung, som en del av en plan att straffa mänskligheten. Var och en av gudarna skänkte Pandora gåvor, däribland skönhet, grace, intelligens och charm. Zeus gav henne en kruka (i senare återberättelser blev den en ask) och befälde henne att under inga omständigheter öppna den. Eva fick höra att hon fick äta av varje träd utom av "trädet mitt i lustgården."

Pandora, överväldigad av nyfikenhet, gav till slut efter för frestelsen och öppnade krukans lock. När hon gjorde det, släpptes alla de onda ting, plågor och sjukdomar som tidigare hade hållits instängda därinne ut i världen och spred lidande och elände bland mänskligheten. En sak blev dock kvar i krukans lock: hoppet. I vissa versioner av myten stängde Pandora snabbt krukans lock och hindrade hoppet från att undkomma, medan hoppet i andra också trädde fram och gav mänskligheten en glimt av optimism och motståndskraft inför motgången.

Slaget vid Panium förenas med slaget vid Actium vid den snart kommande söndagslagen, och den snart kommande söndagslagen förebildades genom prövningen i Edens lustgård. I lustgården gällde prövningen endast Adam och Eva, men i de sista dagarna måste prövningen möta hela mänskligheten över hela världen. Den första prövningen att tro eller misstro Guds ord i lustgården är en förebild på den sista prövningen i söndagslagen. Eva misslyckades i den första prövningen och öppnade olyckans slussportar över mänskligheten, såsom detta framställs i myten om Pandora.

När slaget vid Panium förenas med slaget vid Actium, kommer den prövning som framställs i Edens lustgård att öppna sig över hela mänskligheten. Det hopp som då ges åt världen är det banér som upplyfts för att hela världen (panorama) skall se.

Alla ni världens invånare, ni som bor på jorden, se när han reser ett baner på bergen; och när han stöter i basun, hör. Jesaja 18:3.

Vi kommer att fortsätta denna studie i nästa artikel.

”Världen är en teater; skådespelarna, dess invånare, förbereder sig att spela sin roll i det sista stora dramat. Bland mänsklighetens stora massor finns ingen enhet, utom när människor sluter sig samman för att uppnå sina själviska syften. Gud ser på. Hans avsikter beträffande sina upproriska undersåtar kommer att fullbordas. Världen har inte överlämnats i människors händer, även om Gud för en tid tillåter förvirringens och oordningens krafter att råda. En makt nerifrån verkar för att framkalla de sista stora scenerna i dramat, — Satan som kommer som Kristus och verkar med all orättfärdighetens förförelse bland dem som binder sig samman i hemliga sällskap. De som ger efter för sammanslutningens lidelse utför fiendens planer. Orsaken kommer att följas av verkan.

”Aldrig har detta budskap varit tillämpligt med större kraft än det är i dag. Världen sätter i allt högre grad Guds anspråk åt sidan. Människor har blivit djärva i överträdelsen. Ondskan hos världens invånare har nästan fyllt deras missgärnings mått. Denna jord har nästan nått den punkt då Gud kommer att tillåta fördärvaren att utföra sin vilja på den. Att sätta människors lagar i Guds lags ställe, att genom enbart mänsklig myndighet upphöja söndagen i den bibliska sabbatens ställe, är den sista handlingen i dramat. När detta utbyte blir universellt, kommer Gud att uppenbara sig. Han skall resa sig i sitt majestät för att på ett fruktansvärt sätt skaka jorden. Han skall träda fram från sin boning för att straffa världens invånare för deras missgärning, och jorden skall blotta sitt blod och inte längre övertäcka sina slagna.

”Vi står på tröskeln till tidernas kris. I snabb följd skall Guds domar avlösa varandra — eld och översvämning och jordbävning, med krig och blodsutgjutelse. Vi skall inte vid denna tid bli överraskade av händelser som är både stora och avgörande; ty barmhärtighetens ängel kan inte dröja mycket längre med att beskydda de obotfärdiga.

”Krisen smyger sig gradvis över oss. Solen lyser på himlen och fullbordar sitt vanliga kretslopp, och himlarna förkunnar alltjämt Guds härlighet. Människor äter och dricker fortfarande, planterar och bygger, gifter sig och blir bortgifta. Köpmän köper och säljer fortfarande. Människor tränger sig mot varandra och strider om den främsta platsen. Nöjeslystna människor fortsätter att trängas till teatrar, kapplöpningsbanor och spelhålor. Den största upphetsning råder, ändå går prøvotidens stund hastigt mot sitt slut, och varje fall står i begrepp att avgöras för evigt. Satan ser att hans tid är kort. Han har satt alla sina redskap i verksamhet, för att människor skall bli bedragna, vilseledda, upptagna och betagna ända till dess att prøvotidens dag är slut, och nådens dörr för alltid stängd.”

”Överträdelsen har nästan nått sin gräns. Förvirring fyller världen, och en stor förskräckelse skall snart komma över människorna. Slutet är mycket nära. Vi som känner sanningen bör förbereda oss för det som snart skall bryta in över världen som en överväldigande överraskning.

”I denna tid av rådande missgärning kan vi veta att den sista stora krisen står för dörren. När trotsandet av Guds lag är nästan allmänt, när hans folk förtrycks och plågas av sina

medmänniskor, då skall Herren ingripa.

”Vi står på tröskeln till stora och allvarliga händelser. Profetior går i uppfyllelse. En märkelig, händelserik historia upptecknas i himlens böcker. Allt i vår värld är i uppror. Det är krig och rykten om krig. Nationerna vredgas, och tiden har kommit för de döda att bli dömda. Händelserna förändras för att frambringa Guds dag, som starkeligen hastar. Endast ett ögonblick av tid återstår, så att säga. Men medan redan nation reser sig mot nation och rike mot rike, pågår ännu inte någon allmän sammandrabbning. Ännu hålls de fyra vindarna tillbaka, till dess att Guds tjänare har blivit beseglade på sina pannor. Då skall jordens makter samla sina styrkor till den sista stora striden.” Christian Service, 50, 51.